

13 november

Hodda och Greg

Paris är en världsmetropol, men i innerstaden som inte är så stor som man kan tro finns också byar. En av dessa byar finns i de östra stadsdelarna kring det XI:e arrondissementet. XI:e är konstnärernas, journalisternas och de unga vänstermänniskornas kvarter, trendigt och coolt på samma gång, ett slags Paris Södermalm, om än mindre ängsligt och framförallt mer blandat när det gäller invånarnas etniska bakgrund. Judar och muslimer, infödda parisare eller personer födda i Afrika och i Västindien, alla tycks de kunna samsas i denna kosmopolitiska miljö dit rädslan för främlingar, som är så utbredd på andra håll i landet, inte tycks ha nått. Byns pulserande hjärta utgörs av de offentliga mötesplatserna, kaféerna och uteställena där man strålar samman för att prata, dricka, skratta, skaffa sig nya vänner. Platser där människor älskar och skiljs åt: lever.

En av de som bidrar till stämningen i XI:e är Hodda Saadi. Alla som besökt kaféerna kring rue de Charonne känner Hodda. I ett tiotal år har hon arbetat där, på Le Café des Anges, Les Chics Types, Le Verre Siffleur, La Fée Verte, Le Potager du Marais och nu, La Belle Équipe, alla dessa inrättningar där hon generöst bjudit på sitt vänliga leende, till och med till dem som inte förtjänat det.

Hodda är glad idag, livet har vänt igen efter de ekonomiska motgångarna som delägare på Le Café des Anges. Populära La Belle Équipe som hon förestår och blivit delägare i ger henne hopp om att så småningom kunna förverkliga sin dröm: att starta en egen restaurang.

När hon inte jobbar, ser man Hodda på en röd cykel, långsmala Hodda med sitt afrohår och sina färgstarka loppisplagg.

Hodda, en hårt jobbande, självständig kvinna som älskar att gå på konstutställningar och lyssna på musik, som älskar att resa, gärna på egen hand. Hon reser till Italien och hon reser till Österrike för att lyssna på Mozartoperor.

Hon har jobbat hårt, lyckats skaffa sig en egen lägenhet i »byn« där kvadratmeterpriserna, liksom i andra delar av huvudstaden, skjutit i höjden. Hodda har en lägenhet utan teve. Hon föredrar att läsa eller att gå ut.

Idag fyller hon 35. Hennes älsklingssystem Halima, som flyttat med sin senegalesiske man till Dakar, har kommit till Paris för att fira henne. Hennes yngre bror Khaled, som står i baren på

22

La Belle Équipe är redan igång med beställningarna för kvällen. Hodda har bjudit arbetskamraterna från grannkrogarna att fira sin födelsedag på La Belle Équipe. Det ser ut att kunna bli en riktigt lyckad kväll. Det är inte varje dag som dessa krogarbetare kommer loss från jobbet samtidigt. Och så det sköna vädret, trots att man är långt in i november månad.

Grégory Reibenberg, Greg kallad, är bossen, Hoddas »boss«.

En man som plötsligt bytte liv i 45-årsåldern, hoppade av sitt trygga men tråkiga jobb i finansvärlden och blev krögare. Han tvekade aldrig att erbjuda Hodda jobbet som föreståndare för La Belle Équipe. Grégory som vuxit upp och levt hela sitt liv

i »byn« har följt Hodda under lång tid, imponerats av hennes proffsighet, blivit tagen av hennes fina personlighet. Han kallar henne för sin skyddsängel.

Grégory är jude, gift med Djamilia som är muslim, men de båda lever numera åtskilda. Det var dottern Tess, knappt sju år fyllda, som bad dem flytta isär, trött på det återkommande tjafs och bråk som präglade föräldrarnas stormiga relation. Precis som de andra ställena är La Belle Équipe ett litet kosmos i miniatyr. Där finns Ludo, från Lille i norra Frankrike, född i Kongo, mexikanska Michelli, Hyacinthe från Burkina Fasso och så Hodda och hennes bror, barn till tunisiska invandrare som kom till Frankrike på 1970-talet.

Hodda, numera parisiska ut i fingerspetsarna, har vuxit upp i en småstad. Där har hennes far slitit på byggena, i ur och skur, i sol och regn, ja, till och med när han varit sjuk för att försörja sin familj. Det har gått bra för de åtta barnen och Hodda och de andra som lämnat hemstaden skickar plikttroget hem pengar till familjen vid månadsslutet.

Hoddas chef och kompanjon Grégory har varit och tittat på den nya skylten som ska hängas upp utanför restaurangen. Den ser bra ut. Grégory är nöjd. I kväll har han hand om dottern och så är det match på teve, Frankrike-Tyskland. Han ser fram mot en lugn tevekväll men inser att han måste förbi och fira Hodda och träffa alla de andra som är där.

Tess får vara hos vännerna Laurence och Eric en stund. Han
23

går hem för att göra sig fin och precis när han lämnat lägenheten och kommer ut i hallen för att plocka fram sin coola hopvikbara cykel kommer det ett meddelande: »Kommer du boss?«

Grégory ler för sig själv: typiskt Hodda med sitt rättframma, uppfordrande sätt. Klockan har blivit 20.45.

– Wow! Folk överallt! konstaterar Grégory.

Uteserveringen på La Belle Équipe är knökfull, och mitt ibland alla människor finns en strålande lycklig Hodda som räcker över ett champagneglas till sin chef. De utbyter några ömsesidiga komplimanger, påtagligt nöjda med vad de åstadkommit sedan de tagit över. Där finns Djam, hans ex-fru, och så alla de andra, rumänskan Lacri och hennes vän Ciprian, vackra Michelli och så Khaled i baren som har fullt upp. Grégory hälsar på dem alla. När han vänder sig runt för att se ut över sina domäner ser han unga, gamla, folk i Converse och jeans, folk i kostym. Inne på restaurangen pågår ett annat födelsedagsparty. Stämningen som råder är inte god, den är fantastisk, konstaterar Grégory lyckligt. Grégory slår sig ner vid uteserveringen. Överallt skratt och folk som pratar och umgås. Han återvänder till baren. Ett sista glas bara innan han går hem. Hodda har gått ut med ett par väninnor för att röka. Födelsedagspresenterna ligger öppnade på en bänk längst inne i restaurangen.

Grégory står vid baren och snackar skit med Guillaume, superbartendern som kommit för att fira Hodda. Fotbollsmatchen kan vänta, ja, det kan den verkligen. Och där kommer Ludo, sen som alltid, och gör en storstilad entré med sin flashiga cykel. Kompisar vill bjuda på ett glas, men han måste hem nu, hämta Tess. Det är då det händer. En explosion precis ovanför huvudet. En fruktansvärd smäll. Lampor som slocknar. Reflexmässigt böjer sig Grégory ner, med händerna ovanför huvudet, som om taket skulle falla ner över honom.

– Vad faan är det som händer! En kortslutning?

När han reser sig upp ser han borden därute som välts över ända.

– En idiot som kastat in en smällare. Hur kul är det? tänker Grégory.

24

Han befinner sig tre meter från glasväggen som vetter mot uteserveringen. Nu ser han. Han ser en man som håller ett automatvapen i sina händer och riktar det mot marken, som för att avrätta någon.

Grégory fryser till is. Ett skott går av, och så ett till. Då är Grégory redan på väg ner på golvet.

– Det är inte över än! Ligg kvar på marken, ligg kvar, skriker han!

Fler skott. Skrik från uteserveringen. Det pågår i 15–30–45 sekunder, kanske en minut. Omöjligt att veta. Sedan tystnad. Grégory tar sats, slänger sig förbi människor som fortfarande hukar omkring honom och rusar ut genom köket, ut på bakgården och över muren för att komma så långt som möjligt bort från restaurangen.

Precis som Grégory har bartendern Khaled, Hoddas bror, lagt sig raklång på golvet när han hört skotten. Sedan, när skjutandet upphört har han rest sig igen, men genast fått lägga sig ner på nytt då skjutandet börjat om.

Tiden innan han förstår att det äntligen är över känns ... som en evighet. Han måste komma ut och hitta systrarna. Måste. Därute ligger människor utspridda, skadade, blodiga, överallt. Den första han finner är Halima. Död. Halima med en man i Dakar och två barn, en treåring och en sjuåring. Hodda däremot lever. Hon andas i alla fall, om än mödosamt.

– Vi finns här med dig, vi finns här med dig, säger Khaled till sin syster men får bara en rossling till svar.

Det är då Grégory kommer springande från en sidogata och ser Khaled lutad över sin syster, Khaled som vrålar ut sin smärta.

Khaled försöker få liv i sin syster med hjälp av hjärtmassage. Inget resultat. Han tar hjälp av Sam, en vän till Hodda, och bär över henne till ett intilliggande Kafé. Han ber Sam att hålla henne sällskap, att tala med henne medan han går och hämtar sin andra syster. Sin döda syster.

Ljudet från sirener. Ambulanspersonal. Hodda läggs på en bår. Khaled vägrar låta dem lägga ett lakan över henne.

25

Ambulansmännen säger till Khaled att hoppet nog är ute. På sjukhuset, någon timme senare, dödförklaras Hodda.

Greg står kvar med några av de överlevande. Känner inget, inregistrerar den oerhörda scenen. Poliserna, de omkullvälta borden, de döda på marken. Djamila, hans dotters mor, hans livs kärlek är död. Ludo, Hyacinthe, Lacri, Michelli: alla döda. Hans skyddsängel Hodda: borta, hon med.

©Christian Catomeris, Leopard förlag